06/06/2019

Το ντοκυμαντέρ για το Μοναστήρι της Αναλήψεως στα Ιεροσόλυμα

/ Ιερές Μονές

Παρακολουθήστε το εκπληκτικό ντοκυμαντέρ “Το Μοναστήρι της Αναλήψεως στο Όρος των Ελαιών στα Ιεροσόλυμα” με αφηγητή τον Μοναχό Αχίλλιο, Ηγούμενο της Ιεράς Μονής.

Ιστορία της Μονής

Η Ιστορία του Προσκυνήματος της Αναλήψεως

Όπως διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη, ο Κύριος 40 μέρες μετά την Ανάστασή Του, περπατώντας μαζί με τους Αποστόλους, έφθασε στην κορυφή του Όρους των Ελαιών, τους ευλόγησε και ευλογώντας τους Ανελήφθη. Στο τελευταίο σημείο στο οποίο πάτησαν τα Άγια πόδια Του, έμειναν δύο ίχνη πάνω στην πέτρα (πράγμα το οποίο φυσικά ήταν θαύμα). Το σημείο αυτό ήταν γνωστό στους Χριστιανούς, και όταν ήρθε η Αγία Ελένη στην Αγία Γη, έχτισε το έτος 327 μία μεγάλη εκκλησία στο ακριβές σημείο της Αναλήψεως. Αργότερα, το έτος 614, έγινε η επιδρομή των Περσών, οπότε κατεστράφησαν σχεδόν όλοι οι ναοί, και δυστυχώς και η εκκλησία

της Αγίας Ελένης στο σημείο της Αναλήψεως. Είκοσι δύο χρόνια αργότερα, το έτος 636, πριν το Πατριαρχείο βρει τον χρόνο να ανοικοδομήσει τις κατεστραμμένες εκκλησίες, ήρθαν οι Μουσουλμάνοι και το μέρος πέρασε στην κατοχή τους. Μετά από λίγους αιώνες, στο σημείο της Αναλήψεως χτίστηκε ένα τζαμί, το οποίο και χρησιμοποιήθηκε για μερικά χρόνια. Στην συνέχεια, οι Μουσουλμάνοι σταμάτησαν να χρησιμοποιούν το χώρο σαν τζαμί, τον άνοιξαν για τους προσκυνητές καθιερώνοντας εισιτήριο, και από τότε οι Χριστιανοί μπορούσαν να επισκέπτονται το πραγματικό σημείο της Αναλήψεως χωρίς πρόβλημα.

Η Ιστορία της Ελληνορθόδοξης Μονής Αναλήψεως

Από την στιγμή που ο τόπος από τον οποίο ο Κύριος Ανελήφθη έγινε προσιτός στους Χριστιανούς προσκυνητές, το Πατριαρχείο αποφάσισε να αγοράσει ένα κτήμα στην περιοχή, για να μπορέσει να υπάρξει κοντά στο σημείο της Αναλήψεως μία εκκλησία. ‘Οντως, το έτος 1845, ο Πατριάρχης Κύριλλος αγόρασε μία έκταση 12 στρεμμάτων, ακριβώς απέναντι από τον τόπο της Αναλήψεως, με προοπτική να χτισθεί εκεί Ιερός Ναός και Μοναστήρι. Λίγα χρόνια αργότερα, στις αρχές του 20ου αιώνα, το Πατριαρχείο έστειλε στο κτήμα τον Αρχιμανδρίτη Μάρκο, ο οποίος ζήτησε από τους Τούρκους (που την εποχή εκείνη ήσαν οι κατακτητές των Αγίων Τόπων), άδεια να χτίσει εκεί Ναό. Οι Τούρκοι δυστυχώς δεν του έδωσαν άδεια, το μόνο το οποίο του επέτρεψαν ήταν να χτίσει ένα σπίτι για να κατοικήσει. Το έτος 1987, ο Πατριάρχης Διόδωρος έστειλε στο ίδιο μέρος τον Αρχιμανδρίτη Ιωακείμ, για να επιχειρήσει και αυτός να οικοδομήσει εκεί Ναό και Μοναστήρι. Όταν ανέλαβε το μέρος, ζήτησε για τον σκοπό αυτό άδεια από την Εβραϊκή πολεοδομία, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Τότε αποφάσισε να αρχίσει να μαζεύει χρήματα από τους προσκυνητές, και στην συνέχεια να χτίσει την εκκλησία, ελπίζοντας ότι στην πορεία η πολεοδομία θα του έδινε άδεια, κάτι το οποίο ουδέποτε συνέβη. Στο τέλος, έχτισε μία μεγάλη εκκλησία και ένα μικρό υπόγειο κάτω απ’ αυτήν (το οποίο επίσης προοριζόταν για εκκλησία), χωρίς άδεια.

Όταν η εκκλησία χτίστηκε, η πολεοδομία έστειλε δύο μπουλντόζες για να την κατεδαφίσουν. Επειδή οι μαρτυρίες για τα συμβάντα δεν συνέπιπταν επακριβώς, το Φθινόπωρο του έτους 2016 έγινε μία συστηματική έρευνα για την εξακρίβωση των γεγονότων όπως ακριβώς συνέβησαν. Κατόπιν αυτής της έρευνας συμπεράναμε ότι τα γεγονότα συνέβησαν ως εξής: Στο ταβάνι του υπογείου που επρόκειτο και αυτό να γίνει Ναός, ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ είχε τοποθετήσει προσωρινά μία στρογγυλή εικόνα του Παντοκράτορα Κυρίου. Πριν από την κατεδάφιση οι υπάλληλοι της πολεοδομίας, προφανώς για να μην φανεί ότι κατεδαφίζουν εκκλησία, άρχισαν να αφαιρούν από τον υπόγειο Ναό κάθε τι που

υπήρχε μέσα . Τότε επενέβη ο Μακαριστός σήμερα Μοναχός Πέτρος, ο οποίος μη θέλοντας να τους αφήσει να αγγίξουν τα Ιερά Σκεύη και τις Εικόνες, τα μάζεψε μόνος του και τα τοποθέτησε πίσω από το Ιερό του μεγάλου Ναού.

Έπειτα κατέβασε μόνος του την εικόνα του Παντοκράτορος, την οποία δεν ήθελε να αποχωριστεί, και τελικά, όταν θέλησαν να τον συλλάβουν γιατί βρισκόταν στο χώρο που γινόταν η κατεδάφιση, την τοποθέτησε και αυτή στο ίδιο μέρος (μαζί με τις άλλες Εικόνες και τα Ιερά Σκεύη). Στη συνέχεια οι δύο μπουλντόζες κατεδάφισαν τον μεγάλο Ναό, και όταν ολοκήρωσαν την κατεδάφισή του, πράγμα το οποίο έγινε μέσα σε λίγες ώρες, συνέβη κάτι παράδοξο. Την ώρα που η μία από τις δύο μπουλντόζες άρχισε να σπάει το δάπεδο της εκκλησίας, το οποίο ήταν και το ταβάνι του υπογείου που προοριζόταν και αυτό για Ναός, η στρογγυλή εικόνα του Παντοκράτορος Κυρίου, που όπως αναφέραμε βρισκόταν πίσω από το Άγιο Βήμα του κατεδαφισμένου πλέον μεγάλου Ναού, κύλησε μόνη της και σταμάτησε όρθια μπροστά στη μπουλντόζα.

Εκείνη ακριβώς την στιγμή η μπουλντόζα ακινητοποιήθηκε, γιατί αφ’ ενός μία κολώνα έπεσε και κατέστρεψε τον βραχίονά της, παράλληλα το ατσάλινο σφυρί της (αυτό που σπάει τις πέτρες, το λεγόμενο βελόνι) έσπασε, οπότε η κατεδάφιση του υπογείου εκ των πραγμάτων δεν μπορούσε πλέον να συνεχιστεί, και οι δύο μπουλντόζες έφυγαν χωρίς να γυρίσουν ποτέ ξανά. Έτσι, το υπόγειο που προοριζόταν για εκκλησία σώθηκε θαυματουργικά. Αυτό συνέβη τον Ιούλιο του έτους 1992.

Ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ διαμαρτυρήθηκε έντονα για την κατεδάφιση του μεγάλου Ναού, και από την στιγμή εκείνη άρχισε να χρησιμοποιεί για Ναό το υπόγειο που είχε διασωθεί από Θεία επέμβαση. Τρία χρόνια αργότερα, το έτος 1995, δύο άτομα ήρθαν να τον σκοτώσουν, αλλά τελικά σκοτώθηκε η μητέρα του Αναστασία, ενώ ο ίδιος σώθηκε με ελαφρά τραύματα. Το έτος 2009, ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ έφυγε από την ζωή, την ημέρα της εορτής της Αναλήψεως. Τότε ο Πατριάρχης Θεόφιλος έστειλε στη θέση του τον Μοναχό Αχίλλιο.

Πηγή κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.com